

د حضرت حجی نبی کتاب - ماخذ

انبیاء

پېژندگلو

حضرت حجی پېغمبر خلقو ته داسې فرمائی چې خُدائِ پاک له په خپل ژوند کښې اوله درجه ورکړئ. خُدائِ پاک خپلو منونکو له حکمت او طاقت ورکوی چې هغه کار وکړی کوم چې ورته خُدائِ پاک حواله کړې دے. خو که مونږ خیال نه کؤو نو د ژوند مصروفیات به مونږ د خُدائِ پاک نه لرې کړی. یهودیانو دا خبره هېره کړه چې هغوی چا بچ کړل او وې ساتل. نن سبا د ترقی او د ټیکنالوجی په دې تېز ترین دور کښې مونږ په خُائ د دې چې د خُدائِ کارونو له زور ورکړو نو مونږ خپلو کارونو کښې بوخت یو. خو خُدائِ پاک مونږ نه دا غواړی چې په خپل هر کار کښې هغه له اوله درجه ورکړو. د خُدائِ پاک بادشاهی آزمائشی بنکارېدے شی خو د خُدائِ پاک طاقت له شکست ورکول ناممکن دی. کله چې مونږ قدم اخلو نو هغه د کار کولو دپاره زمونږ ټول ضرورتونه پوره کوی. کله چې د حضرت عیسیٰ مسیح نه پینځه سوه اته دېرش کاله وړاندې د یهودیانو اوله ډله د بابل د جلاوطنی نه یروشلم ته راوایس شوه نو هغوی د خُدائِ پاک د کور جوړولو کار شروع کړو خو ډېر زړې حوصله بائیلله او کار یې بند کړو. خو د حضرت حجی او حضرت زکریاه په نبوتی خدمت او ډاډگیرنې په اثر کښې هغوی په دوه ویشتم کاله کښې د خُدائِ پاک د کور جوړولو کار سر ته ورسولو. حضرت حجی خلق ورتل چې تاسو په عالی شان کورونو کښې اوسېږئ او د خُدائِ پاک کور کنډر پروت دے. هغه خبردارے ورکړو چې باوجود د دې چې تاسو ښه محنت وکړئ او پېسې وگټئ نو هغه به

تاسو له هيڅ فائده درنه كړي، ځكه چې تاسو د مالِك خُداي كور جوړول نظر
انداز كړي دي او هغه تاسو نه نارضا دے. حضرت حجي هغوي له دعوت
وركړو چې توبه وكړئ او د خپل پلار نيکه خُداي پاك سره كړے لوظ تازه كړئ.
د خُداي پاك د كور دوپاره آبادول د دې خبرې نښه وه چې د خُداي پاك
حضورى د خپلو خلقو په مينځ كښې بيا موجوده ده. د حفظ كولو دپاره ۱:۱۳
آيت ”زه ستاسو مل يم.“

د مالک خدائ د کور جوړولو حکم

۱) د داریوس بادشاه د بادشاهی په دویم کال د شپږمې میاشتې په اوله ورځ، د مالک خدائ کلام د حجی پېغمبر په وسیله زربابل د شلتی اېل په زوئ نازل شو چې د یهوداه حکمران وو، او یشوع ته چې د مشر امام یهو صدق زوئ وو. ۲) ”دا هغه څه دی چې مالک خدائ رب الافواج یې فرمائی، دا خلق وائی چې د مالک خدائ د کور بیا جوړولو وخت لانه دے راغلے.“ ۳) بیا د مالک خدائ پېغام د حجی پېغمبر په ذریعه راغلو چې، ۴) ”آیا تاسو ته دا ښه ښکاری چې زما کور کنډر پروت وی او تاسو په عالی شان کورونو کښې اوسېږئ؟ ۵) اوس مالک خدائ رب الافواج فرمائی، تاسو سره چې څه کپړی ورباندې غور وکړئ. ۶) تاسو پېر تخم کړلے دے، خو فصل مو لږ رېبلے دے. تاسو خوراک کوئ خو ورباندې مړېږئ نه. تاسو اوبه څښئ، خو تنده مو پرې نه ختمېږی. تاسو جامې اغوندئ، خو پرې نه گرمېږئ. تاسو تنخواه گتئ، خو صرف په هغه بیتوه کښې اچولو دپاره چې په کښې سوری وی. ۷) مالک خدائ رب الافواج فرمائی چې په خپلو کارونو پېر غور کوئ. ۸) بره غر ته لاړ شی او لرگی ترې لاندې راوړئ، او زما کور جوړ کړئ، نو چې زه پرې خوشحاله شم او عزتمند شم، مالک خدائ داسې فرمائی. ۹) تاسو د پېرو په طمع وئ، خو وگورئ، دا لږ وختل. تاسو چې کور ته څه راوړل، هغه ما په هوا کښې والوځول. ولې؟ مالک خدائ رب الافواج فرمائی. زما د کور په وجه چې گپوډ پروت دے، او تاسو ټول په خپلو کورونو جوړولو کښې مصروف یئ. ۱۰) نو ځکه ستاسو په وجه، آسمانونو پرځه وړول او زمکې فصل کول بند کړل. ۱۱) ما د اوچ کالی حکم کړے دے چې په زمکه او غرونو، په غله، په نوې میو، په زیتونو تېلو او په هر قسمه پیداوار چې زمکه یې کوی، په انسانانو او ځناورو، او ستاسو د لاسونو په محنت دې راشی.“ ۱۲) بیا زربابل د شلتی اېل زوئ، یشوع د مشر امام یهو صدق زوئ، او د مالک خدائ پاتې شوو ټولو خلقو د مالک خدائ د هغوی د

خُدائِ پاک خبرې ومنلې چې د حجي پېغمبر په ذريعه وئيلې شوې وې چې مالک خُدائ د هغوی خُدائ پاک هغه رالېرلې وو. او خلق د مالک خُدائ نه وپرېدل. (۱۳) بيا حجي، د خُدائ پاک پېغمبر، خلقو ته د مالک خُدائ دا پېغام ورسولو، ”زه ستاسو مل یم، مالک خُدائ فرمائی.“ (۱۴) نو مالک خُدائ د زربابل د شلتي اېل د زوی جذبې راپاروله چې د يهوداه حاکم وو، او د يشوع جذبې چې د مشر امام يهوصدق زوی وو، او د مالک خُدائ د ټولو ژوندی پاتې شوو خلقو جذبې. هغوی راغلل او د مالک خُدائ رب الافواج چې د هغوی پاک خُدائ وو په کور يې کار شروع کړو. (۱۵) دا کار د داريوس بادشاه د بادشاهی په دویم کال د شپږمې میاشتي په څلیريشتمه ورځ شروع شو.

د مالک خُدائ د نوی کور وعده شوې شان او شوکت

۲ (۱) د اوومې میاشتي په یویشتمه ورځ، د مالک خُدائ کلام په حجي پېغمبر نازل شو چې، (۲) ”زربابل د شلتي اېل زوی ته چې د يهوداه حکمران دے، يشوع ته چې د مشر امام يهوصدق زوی دے، او د مالک خُدائ پاتې شوی خلقو ته ووايه. هغوی نه تپوس وکړئ، (۳) په تاسو کښې داسې څوک پاتې دی چا چې د خُدائ د دې کور مخکښې شان او شوکت لیدلې وو؟ دا تاسو ته اوس څنگه بنکاري؟ ولې دا تاسو ته هيڅ هم نه بنکاري څه؟ (۴) خو اوس تکړه شه، اے زربابله، مالک خُدائ فرمائی چې، تکړه شه، اے يشوع د مشر امام يهوصدق زوی، تکړه شه، اے د دې ملک ټولو خلقو، مالک خُدائ فرمائی، کار کوئ. ځکه چې زه ستاسو مل یم، مالک خُدائ رب الافواج فرمائی، (۵) لکه څنگه چې ما تاسو سره وعده کړې وه کله چې تاسو د مصر نه بهر راوتلئ. زما روح ستاسو په مینځ کښې دے نو تاسو مه یرېږئ. (۶) مالک خُدائ رب الافواج دا فرمائی چې، لږ وخت پس به زه آسمان او دُنیا، سمندر او اوچه زمکه و خوځوم. (۷) زه به ټول قومونه ولړزوم، او د ټولو قومونو خزانې به راوړم شی او زه به دا کور د

جلال نه پک کریم، مالک خدای رب الافواج فرمائی. (۸) سپین زر زما دی او سره زر هم زما دی، مالک خدای رب الافواج فرمائی. (۹) د دې موجوده کور جلال به د مخکښې کور د جلال نه زیات وی، مالک خدای رب الافواج فرمائی. او زه به په دې خدای کښې امن راوالم. مالک خدای رب الافواج فرمائی.

د ناپاکو خلقو دپاره برکت

(۱۰) په څلیریشتمه ورغ د نهمې میاشت، د داریوس د بادشاهی په دویم کال، د مالک خدای کلام په حجی پېغمبر نازل شو، (۱۱) ”مالک خدای رب الافواج وفرمائیل چې، امامانو نه تپوس وکړئ چې شریعت په دې حقله خه فرمائی. (۱۲) که چرې یو سرې د قربانی نه مقدسه غوښه په خپله لمنه کښې واچوی او چرته یې وړی، او د هغه لمن روتی یا ترکاری، میو، تپلو یا نور د خوراک څیزونو سره ولگی، آیا دا څیزونه به هم مقدس شی؟“ نو امامانو په جواب کښې وویل چې، ”نه.“ (۱۳) بیا حجی وفرمائیل، ”که چرې یو سرې د مړی سره په لگېدو باندې ناپاک شی بیا که هغه په دې کښې خه څیز سره ولگېږی، آیا دا به ناپاک شی؟“ ”او،“ امامانو جواب ورکړو، ”دا به ناپاک شی.“ (۱۴) بیا حجی وفرمائیل، ”زما په نظر کښې د دې خلقو او د دې قوم هم دا حال دے. مالک خدای فرمائی چې، دوئ چې خه کوی او خه قربانی کوی هغه ناپاک دی. (۱۵) د دې نه وړاندې چې د مالک خدای د کور د بنیاد کانی یو په بل نه و اېښودلے شوی، اوس دې خبرې ته ښه خیال وکړئ چې ستاسو به خه حال وو؟ (۱۶) کله چې تاسو د غلې د شلو بورو په امید راغلی وئ، نو هلته صرف لس بوری وې. که څوک د میو چاتی ته راغلو چې سل لیټره ترې راوباسی، او هلته صرف پنځوس لیټره وې. (۱۷) ما ستاسو د لاس په ټولو کارونو، تلیا او پپونکې او ږلی راوسته. خو تاسو بیا هم ما ته واپس رانه غلی، مالک خدای دا فرمائی. (۱۸) تاسو په دې نننۍ ورغ چې د نهمې میاشتې څلیریشتم تاریخ دے سوچ وکړئ، کله چې په دې ورغ د مالک خدای د کور بنیاد کښودلے شو. په دې فکر وکړئ، (۱۹) زه اوس تاسو سره

وعده کوم په دې وخت کېښې چې غله لا په ګودام کېښې شته، تاسو تر اوسه پورې خپل فصل نه دے لو کړے، او ستاسو د انګورو بوټو او د اینخرو ونو، انار او د زیتونو ونو هیڅ مېوه لا نه ده کړې. خو د نن نه به زه تاسو له برکت درکړم.“

زُرَبَابِل سره د مالک خُدای وعده

﴿٢٠﴾ په هم هغه ورځ د هغې میاشتي په څلیریشتمه ورځ د مالک خُدای کلام په دویم ځل په حجی نازل شو چې، ﴿٢١﴾ ”زُرَبَابِل ته ووايه چې د یهوداه حکمران دے چې زه به آسمان او زمکه و خوځوم. ﴿٢٢﴾ زه به شاهي تختونه اولته کړم او د پردو حکومتونو طاقت به ختم کړم. زه به جنگي ګاډۍ او د دې چلوونکي په بل مخ واړوم، آسونه او د دې سواره به یو بل ووژنی. ﴿٢٣﴾ مالک خُدای ربُ الافواج فرمائی چې، زه به تا په هغه ورځ بوځم، زما خدمت کوونکي زُرَبَابِل د شلتی اېل زویه، مالک خُدای فرمائی، او زه به تا لکه د خپل مهر د ګوتې په شان کړم، ځکه چې ته ما خوښ کړے یې. مالک خُدای ربُ الافواج دا فرمائی.“